

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1/P.**, bytom T., **2/ Ing. A.**, bytom T. obaja zast. JUDr. A., advokátkou v T. proti žalovanému: **F.**, so sídlom V. Z., **o náhradu škody**, ktorá sa viedla na Okresnom súde Nové Zámky pod sp.zn. 12C 8/2006, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 16. novembra 2007 sp.zn.7 Co 72/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcov **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Žalobcovia uplatnili nárok na zaplatenie 262 700 Sk, pozostávajúci z pohrebných nákladov a pomníka v sume 37 500,-Sk, úhrady nákladov umelého oplodnenia 50 000,-Sk, liečebných nákladov o psychológa a psychiatra 6 000,-Sk a straty na zárobku matky zomrelého dieťaťa 169 200,-Sk. Návrh odôvodňovali porušením právnej povinnosti žalovaného v rámci poskytovania zdravotnej starostlivosti v dôsledku čoho došlo dňa 29.1.2004 k úmrtiu ich maloletého dieťaťa počas operácie.

Okresný súd Nové Zámky rozsudkom z 24. januára 2007 č.k. 12C 8/2006-126uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom spolu 37 500Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a rozhodol o náhrade trov konania a povinnosti zaplatiť súdny poplatok. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil s odkazom na ust. § 421a ods. 1, 2 a § 449 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vychádzal zo zistenia, že v zariadení žalovaného pri operácii dňa 29.1. 2004 syn žalobcov zomrel. Príčinou smrti bolo náhle presiaknutie pľúc a mozgu so zlyhaním životných funkcií, pričom jedným zo spúšťacích mechanizmov opuchu pľúc bol ketamín – Calypsol podávaný v rámci anestézie a jeho neočakávaný účinok na

organizmus dieťaťa. Aj keď žalovaný v čase podania uvedenej látky nevedel o možnosti vzniku komplikácie, zodpovedá za smrť dieťaťa z titulu objektívnej zodpovednosti za škodu spôsobenú okolnosťami, ktoré majú pôvod v povahe prístroja, nástroja, lieku, alebo inej veci použitej pri poskytnutí služieb a to aj vtedy, keď ide o vedľajšie účinky, ktoré majú za následok vznik škody, o ktorých mu nebolo známe, že k nim dochádza. V súvislosti so zodpovednosťou žalovaného súd prvého stupňa žalobcom priznal vynaložené náklady spojené s pohrebom v sume 37.500,- Sk. Náhradu škody za úhradu nákladov umelého oplodnenia v sume 50.000, Sk, liečbu žalobkyne 2/ u psychológa a psychiatra v sume 6.000,- Sk a stratu na zárobku žalobkyne2/ v sume 169.200,- Sk ako nedôvodné zamietol, keď konštatoval, že nie je daná príčinná súvislosť medzi konaním žalobcu a uplatňovanou škodou. Poškodenie zdravia žalobkyne2/ a náklady vynaložené v súvislosti s týmto liečením, vrátane straty na zárobku boli len následnou reakciou na smrť dieťaťa. Náklady umelého oplodnenia boli vynaložené pred narodením dieťaťa, preto nie je daná príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou.

Na odvolanie žalobcov Krajský súd v Nitre rozsudkom zo 16. novembra 2007 sp.zn.7 Co 72/2007 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti potvrdil a rozhodol o náhrade trov konania. plne sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. K návrhu žalobcov, ktorí v odvolacom konaní žiadali, aby im bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy podľa § 11 a §13 OZ, ktorej výšku stanovili v sume 225 200Sk, odvolací súd uviedol, že pre posúdenie opodstatnenosti žaloby z hľadiska iného právneho posúdenia bolo podstatné, že škoda sa odvíjala od ujmy spôsobenej im v majetkovej sfére v dôsledku úmrtia dieťaťa, pričom v konaní pred súdom prvého stupňa predmet konania vymedzili výslovne ako vecnú škodu. Preukazovanie tejto škody výhradne ako majetkovej ujmy bolo aj predmetom konania pred súdom prvého stupňa, pričom odvolací súd je skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa viazaný , preto sa nemohol novým nárokom žalobcov zaoberať, uzavrel odvolací súd.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia. Žiadali ho zrušiť, a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzovali z ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. .za odňatie možnosti konať pred súdom považovali skutočnosť, že odvolací súd sa nezaoberal nesprávnym posúdením veci, konkrétne, že nepreskúmal, či nimi uplatnený nárok nezodpovedá náhrade podľa § 11 a § 13 OZ.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie bolo podané v súlade s ustanovením § 240 ods.1 O.s.p. skúmal, či je tento opravný prostriedok v danom prípade prípustný. Dospel pritom k záveru, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie, proti ktorému Občiansky súdny poriadok dovolanie nepripúšťa.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu. Podmienky prípustnosti dovolania proti takému rozhodnutiu upravuje ustanovenie § 238 O.s.p. V zmysle uvedeného ustanovenia je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (ods.1), proti rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odchytil odvolací súd od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (ods.2/) a proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa za predpokladu, že odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku , že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (ods.3) .

Žalobcovia dovolaním napadli rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky žiadneho z uvedených rozsudkov. Nejde o zmeňujúci rozsudok v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval, teda ani r ovit' svoj právny názor, od ktorého by sa odvolací súd odchytil (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku, vo výroku ktorého odvolací súd prípustnosť dovolania nevyslovil (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Z tohto dôvodu je zrejmé, že dovolanie nie je v zmysle § 238 O.s.p. procesné prípustné.

Vzhľadom k zákonnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O.s.p.) prihliadnuť na existenciu procesných väd konania, ktoré zakladajú tzv. zmätočnosť rozhodnutia, skúmal dovolací súd prípustnosť dovolania aj podľa tohto ustanovenia dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval

vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolatelia v danej veci namietajú procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., ktorej existenciu vidia v tom, že súdy sa v konaní nezaoberali ich nárokom z hľadiska náhrady nemajetkovej ujmy. O procesnú vadu v zmysle tohto ustanovenia, spočívajúcu v odňatí možnosti konať pred súdom, ide len vtedy, ak súd v priebehu konania neumožnil účastníkovi vykonať práva priznané mu Občianskym súdnym poriadkom, a to najmä právo predniesť (doplniť) svoje návrhy, vyjadriť sa k rozhodným skutočnostiam, k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo so súhlasom predsedu senátu dávať v rámci výsluchu otázky účastníkom(svedkom) a právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy, vyjadriť sa k dokazovaniu i právnej stránke veci (§ 101 ods. 1, § 117 ods. 1, § 118 ods. 1 a 3, § 123, § 126 ods. 3, § 131, § 211, § 215 O.s.p.). Zo spisu nevyplýva, že by dovolateľovi bolo niektoré z týchto práv odňaté.

Ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. dáva možnosť konať pred súdom do súvislosti s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Posúdenie nároku žalobcov z hľadiska náhrady nemajetkovej ujmy podľa § 11 a § 13 OZ je však posúdením právnym. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací, ktorý by v prípade opodstatnenosti mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia; samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolací súd by sa ním mohol zaoberať až vtedy, ak by dovolanie bolo procesné prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému Občiansky súdny poriadok tento opravný prostriedok nepripúšťa. Dovolací súd preto dovolanie žalobcov podľa § 218 ods.1 písm.c/ O.s.p. v spojení s ustanovením § 243b ods.4 O.s.p. odmietol bez vecného prieskumu napadnutého rozsudku.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcom, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej však náhradu nepriznal, pretože si ich neuplatnila a nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 s použitím § 243b ods. 4 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 30. októbra 2008

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Hrčková Marta